

Krediet in natura

Over de uitdagingen van microkrediet in het armste land ter wereld

Ontwikkelingssamenwerking

In oktober 2006 vertrok de Nederlandse Sharon Webster als EIRENE-vrijwilligster naar Niger. In een nieuwsbrief van mei 2007 vertelt zij over haar werk bij twee banken voor microkrediet.

Volgens een wereldranglijst bevind ik mij in het armste land ter wereld en er zijn dan ook erg veel problemen hier. Er is een levensverwachting van rond de 40 jaar, een zeer hoog geboortecijfer, maar ook een hoog aantal kinderen dat sterft voor het 5^e levensjaar. Niger kent het hoogste aantal vrouwen ter wereld dat sterft in het kraambed.

Je ziet hier zo veel, kinderen die thuis zitten, omdat er geen leraar is. Mannen die bezig zijn een tuin aan te leggen, maar er is geen geld voor een put. Vrouwen, die prachtige gevlochten matten maken, maar de prijs van palmladeren is te hoog. Kinderen zonder kleren en opgezwollen buikjes, slechte hygiëne, gebrek aan goede voeding. Conflicten tussen nomaden en boeren. Mensen die sterven, omdat er geen ziekenhuis is of een staf met voldoende kennis. Kortom, genoeg verschillende velden om aan de slag te gaan.

Nooit een econoom

Ik ben echter aangenomen voor een project dat kleine leningen geeft aan mensen die normaal geen toegang hebben tot krediet, om zelf verbetering in hun leven tot stand te brengen. Het was een hele nieuwe, vooral economische wereld voor mij. De eerste twee maanden waren gevuld met het leren van begrippen die te maken hebben met microkrediet, het nemen van Franse les en een stage in een project dat zich bezig houdt met microfinanciën. Het werd mij al snel duidelijk dat ik nooit een econoom zou worden en gelukkig wordt dit ook niet van mij verwacht. Ik verdiep

Overleg over een microkrediet enquête. De banken in Agadez en In-Gall werken hard om hun serviceverlening en bereik te verbeteren.

mij meer in culturele aspecten. Waarom werkt iets in een Haussa (etniciteit) dorp wel en in een Touareque gemeenschap niet? Begin januari was het tijd om mij in te werken in het project waar ik de rest van mijn verblijf mee zal werken.

Motiveren

EIRENE is in 1974 begonnen met verschillende projecten in de regio Agadez, waaronder een microkrediet systeem. Toen dit project op zijn einde liep, wilden de lokale mensen verder gaan met een eigen project (met steun van EIRENE). In 1991 werd een lokale NGO – Takkayt - in Agadez opgericht. Met geld dat nog over was hebben ze vervolgens de twee spaarbanken opgericht, Terguirguist (in In-Gall) en Emzigzan (in Agadez).

vervolg op pagina 2

Inhoudsopgave

Ontwikkelingssamenwerking

- Krediet in natura p. 1

EIRENE Internationaal

- Pinksterweekend in teken jubileum p. 3

Jubileum - 50 jaar EIRENE

- Start vrijwilligersdienst in Europa en de VS p. 5
- Het begon in Nicaragua: EIRENE in Latijns-Amerika p. 6

EIRENE Nederland

- Jaarverslag 2006 klaar p. 8
- Mensen gevraagd - verslag ALV p. 8
- Agenda p. 8

Voorwoord

Beste Lezers
en Lezeressen,

Het gaat weer snel, zo'n jaar, ditmaal het jubileumjaar 2007. Eind mei is tijdens het pinksterweekend in het mooie Limburg aan de Lahn (Duitsland) een groot aantal geestverwanten uit alle windrichtingen bijeen geweest. U leest hierover in het verslag van Jet Visser.

Ik was daarbij ook aanwezig. Vooral de toespraak van Vilma Nunez uit Nicaragua heeft veel indruk op me gemaakt. Zij is een moedige vrouw die tegen de stroom in opkomt voor de armen en diegenen voor wie het delen in de mensenrechten helaas niet zo vanzelfsprekend is.

U vindt in deze nieuwsbrief verder een verslag van de algemene ledenvergadering, die op 23 juni heeft plaatsgevonden, en over de mooie middag die wij daarop aansluitend tezamen met 'het vrijwilligers-legioen' hebben doorgebracht.

Inmiddels zijn we druk bezig de uitzending van een nieuwe EIRENE-vrijwilliger, Jacob Koorn, voor te bereiden. Sharon Webster, die al eerder werd uitgezonden, vertelt in deze nieuwsbrief over haar ervaringen in Niger tot nu toe.

Ten slotte wil ik uw aandacht vestigen op een artikel over de inspanningen die we ons getroosten om onze financiële basis te verbreden. Daartoe benaderen wij ZWO-groepen in het hele land. Mocht u over contacten beschikken die in dat opzicht wat voor EIRENE Nederland kunnen betekenen, stel ons dan op de hoogte.

Ik wens u veel leesplezier en een fijne zomer toe,

Paul den Hartog
Secretaris EIRENE Nederland

vervolg van pagina 1

Sinds mijn voorganger begin 2006 is gestopt zijn er een hoop dingen blijven liggen. Beide spaarkassen zitten in hun laatste fase. Hoofdsponsor 'Brood voor de Wereld' financiert tot het einde van dit jaar. Zij hebben samen met EIRENE en Takkayt een programma opgesteld met doelen die gehaald moeten worden. Eigenlijk ben ik vooral bezig met mensen te stimuleren en motiveren om zich aan het programma te houden en ook een beetje druk uit te oefenen, zodat de doelen gehaald worden.

Takkayt ondersteunt en begeleidt mij. Ik werk samen met Effad en Issa. Zij geven mij een werkprogramma en met hen bespreek ik eventuele problemen waar ik tegenaan loop. Een keer per maand heb ik een vergadering met hen en doe ik verslag van het werk.

Solidaire vrouwen

De spaarkas in In-Gall is mijn basis. In dit kleine dorp heb ik mijn huis en hier ben ik het grootste gedeelte van de tijd. Het is een rustig dorp met een unieke bevolking. Ze spreken hier Tassawak, een mengeling van bijna alle talen die er in Niger zijn.

De eerste maand dat ik in In-Gall verbleef, heb ik vooral meegedraaid in de spaarbank zelf. Hoe gaat alles in ze werk? Hoe werken alle organen? De spaarbank heeft twee mensen in vaste dienst, een manager en een caissière. Voor de rest zijn er drie organen die bestaan uit vrijwilligers: een algemene commissie voor alledaagse dingen, een

"comité de surveillance" voor de controle en een "comité de crédit" voor de aanvragen. Deze laatste beoordeelt of de spaarbank een krediet zal verlenen.

De tweede maand, nadat ik door malaria erg ziek ben geweest, ben ik met Effad begonnen om een nieuw product aan groepen uit te leggen. Het product is krediet voor kleine groepen van 5 à 7 solidaire vrouwen. Het voordeel voor de vrouwen is dat ze elkaar kunnen steunen met het terugbetalen van het krediet. Voor de bank zijn de kleine groepjes beter te controleren. De afgelopen maanden hebben 16 groepen een krediet gekregen.

De komende tijd zal ik deze groepen blijven volgen. Wat is er gebeurd met het krediet? Hoe is het geld besteed? Zijn er problemen met terugbetalen? EIRENE wil verder dat ik onderzoek doe in In-Gall. Waarom nemen mensen geen krediet bij de bank, zijn de mensen die een rekening hebben tevreden met de service en hoe kunnen we dingen verbeteren?

Nieuw product

In Agadez is een tweede spaarbank, genaamd Emzigzan. Ook hier heb ik eerst een paar weken meegedraaid in de bank zelf. Deze spaarbank is weer heel anders, want zij is gelegen in een stad, vlakbij de markt. De mentaliteit is heel anders dan in In-Gall. Mensen zijn in bepaalde opzichten beter geïnformeerd. Ook is de invloed van het toerisme hier groter. De spaarbank

Sharon voor haar huis in het kleine dorp In-Gall. De lokale taal Tassawak is een mengeling van bijna alle anderen talen die er in Niger zijn.

heeft meer leden en ook een groter bereik. Ook buiten de stad worden er kredieten verleend.

Ook Emzigzan is bezig met het ontwikkelen van een nieuw product, namelijk krediet in natura. Voor Moslims die de koran strikter volgen, is het verboden om geld te lenen tegen rente. Het nieuwe product is hier een oplossing voor. In plaats van geld wordt er een voorwerp geleend, bijvoorbeeld een motorpomp. Dit gaat als volgt in zijn werk: De cliënt geeft aan dat hij een motorpomp nodig heeft. Hij geeft aan wat voor een, de bank schaft deze voor hem aan, de cliënt betaalt in geld de kosten terug, inclusief rente. Dit product is nog in een testfase. Het is een stuk moeilijker dan gewoon geld lenen, er is veel meer expertise nodig. De tijd zal leren of het mogelijk is voor de kleine spaarbank om dit aan te kunnen.

Leren over ontwikkeling

Ik ben de afgelopen maanden steeds tegen dezelfde problemen aangelopen. Allereerst zijn er de communicatieproblemen tussen de verschillende partners. EIRENE is gesitueerd in

Niamey en dit is 1000 kilometer naar het zuiden en in een totaal andere omgeving. Het sturen van informatie duurt soms erg lang.

In-Gall is een ander probleem; Er is pas sinds kort een zendmast voor mobiele telefoons, voorheen was er alleen maar een telefooncentrale. Transport is slecht geregeld en het is dus erg moeilijk om regelmatig mensen en informatie te sturen.

Een ander probleem is de lichte concurrentiestrijd tussen de twee spaarbanken. Soms zou het beter zijn voor beide banken om samen te werken, maar wederzijds wantrouwen staat dit in de weg. Dit is voor mij lastig, aangezien ik voor beide werk. Ik hoop de komende maanden meer aandacht te kunnen besteden aan een oplossing hiervoor.

Een derde probleem is een gebrek aan kennis van veel mensen die werken voor de mutuelles. Alle comités zijn gevuld met vrijwilligers. Dit betekent ten eerste dat zij daarnaast nog gewoon moeten werken en er dus niet altijd tijd is voor de bank, maar ook dat er een gebrek aan kennis is. De wereld van microfinanciën is erg specifiek. Er

is behoefte aan meer informatie en educatie, vooral als er nieuwe initiatieven worden genomen, zoals een nieuw product.

De komende tijd zal ik me vooral bezig houden met het in de gaten houden van de twee nieuwe producten. In In-Gall betekent dit contact houden met de verschillende vrouwengroepen en in Agadez het bestuderen van het verloop van de testfase krediet in natura.

Ook zal ik meehelpen met andere projecten van Takkayt buiten microkrediet, bijvoorbeeld alfabetiseringsprojecten. Ik ben hier erg blij mee, want zo kan ik mijn blik verruimen en meer leren over ontwikkelingshulp.

Sharon Webster
EIRENE-vrijwilligster in Niger

Met 50ste verjaardag nog altijd springlevend

Pinksterweekend 2007 trok 150 deelnemers uit vier continenten

EIRENE Internationaal

Ieder jaar organiseert EIRENE een pinksterconferentie. Dit jaar had het evenement een extra feestelijk tintje, vanwege het 50-jarig jubileum. Bestuurslid Jet Vissers-Romijn was aanwezig en doet verslag van haar indrukken.

“De Jeugdherberg in Limburg aan de Lahn (Duitsland) leek wel een internationaal EIRENE huis. In totaal 150 mensen – projectpartners medewerkers, (voormalig) vrijwilligers - waren aanwezig. Vanwege de jubileumviering had de pinksterconferentie dit jaar een beetje het karakter van een grootse reünie. Maar

in groepen werd er ook gesproken over actuele vredesvraagstukken. Deelnemers konden verder vragen stellen aan projectpartners uit Tsjaad, Niger, Nicaragua, USA en Frankrijk.

Nieuw leven

Mensen van EIRENE's partnerorganisaties in Niger vertelden bijvoorbeeld over de zes meerjarige projecten die er momenteel lopen. Het accent ligt op het oplossen van conflicten over natuurlijke hulpbronnen. Hierover is al regelmatig bericht in de nieuwsbrief. Het was interessant om nu eens van mensen persoonlijk te horen over de situatie in hun land.

Zes mensen werken op het EIRENE-kantoor in de hoofdstad Niamey. Het kantoor van EIRENE heeft verder dag en nacht bewakers. Dit zijn dikwijls mensen van de Toeareg, een stam die traditioneel met zijn vee door het noorden van Niger trok. Door het oprukken van de woestijn is dat voor velen niet meer mogelijk. Ze proberen een nieuw leven te beginnen in de hoofdstad.

Een van de EIRENE-medewerkers vertelde dat hij vroeger ook als nomade leefde. Hij was gewend conflicten gewelddadig op te lossen. Later leerde hij dat mensen ook vaak verbaal geweld gebruiken. Zijn moeilijkste ervaring was een uur lang niet te

mogen spreken. Nu leert hij anderen hoe met conflicten om te gaan.

Paternalistisch

De eerste, Wilfried von Rekowski, vertelde over de eerste vrijwilligers die naar Marokko werden uitgezonden. Daar werd dat zeer gewaardeerd, maar in Duitsland was er weinig begrip voor. Hij moest hard zijn best doen om met de autoriteiten in Bonn contacten op te bouwen. Een geweldloze organisatie werd in de periode van de koude oorlog niet gewaardeerd.

Jean-Luc Tissot, de derde directeur, worstelde met de vraag hoe men de grote vraag naar gerechtigheid in de wereld kan oplossen. In Zwitserland sloot hij zich aan bij de geweldloze beweging en leerde veel mensen kennen die internationaal actief waren. EIRENE stelde vast dat het ontwikkelingswerk wat men deed nogal paternalistisch was en zette een nieuwe koers in. Er ontstonden destijds feitelijk twee groepen: de radicalen die soms geweld nodig achtten en de gematigden. EIRENE bleef echter kiezen voor geweldloosheid.

EIRENE werd een heuse beweging en ondernam allerlei nieuwe activiteiten. Teruggekeerde vrijwilligers richtten EIRENE-discussiefora op. In Duitsland, waar EIRENE het grootst is, deed men ook actief mee aan demonstraties. Dit gaf wel eens problemen. Door alle activiteit kregen de vrijwilligers in het

De Latijns-Amerikaanse muziek van „Grupo Sal“ werd enthousiast onthaald tijdens een openbaar optreden in de St. Marienkerk van Pallotines.

buitenland destijds niet altijd de steun en begeleiding die zij nodig hadden en die EIRENE tegenwoordig kenmerkt.

Angela König is sinds 2005 de directeur. Zij heeft veel ervaring in de internationale solidariteitsbeweging voor vrouwen. In de komende jaren wil zij vooral de interreligieuze dialoog bevorderen en in onze projecten - maar ook in eigen land - met andere culturen contact zoeken en samenwerken.

's Middags maakten we spandoeken, met teksten als "G8: Honger + oorlog worden gemaakt". Vervolgens liepen we in groepjes naar de grote kerk in Limburg, waar we ons opstelden voor een korte demonstratie. Onderweg hielden we nog een EIRENE-quiz. Wie

was bijvoorbeeld de eerste vrijwilliger die voor EIRENE naar Marokko ging? Antwoord: de Nederlander Johannes de Jonge.

Dansvloer

Aansluitend was er een concert in de Pallottinerkirche St. Marien met Latijns-Sal", afgewisseld met het lezen van teksten van Dorothee Sölle. Zij was jarenlang lid van de ondersteuningsgroep van EIRENE. Een indrukwekkende bijeenkomst.

Zoals gebruikelijk was er 's avonds feest. Veel jongeren leefden zich uit op de dansvloer, een groep oudere EIRENE's zong met elkaar liedjes, die Paul den Hartog (onze Nederlandse secretaris) begeleidde op zijn gitaar.

De laatste dag vierden we met elkaar in een kerkdienst de afsluiting van deze bijzondere pinkterconferentie. Het op weg zijn stond centraal. Boeiende was de veelaligheid van deze dienst (Frans, Engels, Duits, Spaans), het zingen met elkaar, de verbondenheid ervaren over grenzen heen en het samen met de kinderen de agape maaltijd vieren. EIRENE is met 50 jaar nog springlevend, zo stelde ik vast.

Jet Visser-Romijn

Bestuurslid EIRENE Nederland

Secretaris Paul den Hartog draagt met zijn gitaarspel bij aan de feestvreugde tijdens het pinksterweekend. Ongeveer 150 deelnemers vierden er het 50-jarig jubileum van EIRENE.

We nodigen u uit om dit jaar als lezer te reizen door 50 jaar engagement met en door EIRENE. In iedere nieuwsbrief van 2007 zullen we een aantal artikelen "uit de oude doos" opnemen. Fragmenten uit berichten van EIRENE-vrijwilligers, uit beleidsmatige publicaties, maar ook uit de nieuwsbrieven van de laatste 50 jaar maken de ontwikkeling van EIRENE zichtbaar. In het vorige nummer kon u lezen hoe het werk van EIRENE begon in Marokko en zich uitbreidde naar andere Afrikaanse landen. In deze nieuwsbrief leest u hoe EIRENE ook "thuis" begint met het bestrijden van onrechtvaardigheid. Ook de geschiedenis van het werk in Latijns-Amerika komt aan bod.

Vrijwilligersdienst in Europa en de VS

"Bijdragen aan vrijkomen kracht, moed en vreugde"

50-jarig jubileum

De wortels van veel conflicten tussen de "Eerste" en de "Derde Wereld" en van onrechtvaardige sociale ongelijkheid, liggen in de geïndustrialiseerde landen. Sociale uitsluiting en verpaupering, minachting voor de mensenrechten en verwoesting van het milieu zijn ook in de "ontwikkelde" landen aan de orde van de dag. Deze wetenschap bracht EIRENE ertoe in 1977 te beginnen met het ontwikkelen van een vrijwilligersprogramma voor het Noorden. In het kader daarvan worden vrijwilligers ingezet bij sociale projecten in Europa en de VS. EIRENE-vrijwilligers zijn betrokken bij advieswerk aan asiellozers in Frankrijk, bij verzoeningsprojecten in Noord-Ierland, bij bewegingen die zich inzetten voor de milieubescherming, of bij de strijd tegen de doodstraf in de VS.

Rolf Mayer deed in 1984 verslag van zijn ervaringen in een Catholic Worker House in Los Angeles, waar hij behulpzaam was bij juridisch advieswerk ten bate van daklozen:

"Harold is 58 en bijna doof. Meer dan 35 jaar heeft hij gewerkt bij een boekbinderij in Detroit. In december 1981 is het bedrijf failliet gegaan. Harold ging naar Los Angeles om werk te zoeken. Hij vond een hotelkamer voor 65 dollar per week, maar geen werk. De termijn waarvoor hij verzekerd was tegen werkloosheid verstreek. Noodgedwongen maakte hij

het geld op, dat hij de afgelopen 35 jaar bij elkaar had gespaard.

Nu slaapt Harold in een plastic stoel van de Union Rescue Mission. Hij kreeg nog meer tegenslag te verduren. Twee mannen overvielen hem, sloegen zijn bril aan diggelen, en beroofden hem van zijn tas met al zijn kleren en andere bezittingen. De sociale dienst gaf hem te kennen, dat hij niet in aanmerking kwam voor de bijstandsuitkering van 228 dollar per maand, omdat hij geen vaste woon- en verblijfplaats had."

De journaliste Ingeborg Ott behoorde in 1981 tot de eerste vrijwilligers van EIRENE in Noord-Ierland en zij wilde met haar dienst een bijdrage aan het verzoeningsproces leveren. In een brief beschreef zij een bemoedigende ervaring:

"Verdriet en hoop zijn nauw met elkaar verbonden in een situatie die ik

afgelopen zomer meemaakte. Vier gezinnen uit een katholieke en protestantse arbeiderswijk in Belfast kregen, via mijn Noord-Ierse projectorganisatie DAWN, de gelegenheid een week lang samen vakantie te houden. Ze verbleven in caravans op een camping aan zee.

In eerste instantie was ik geschokt toen ik zag hoe bang en apathisch deze mensen waren. Bang door de schietpartijen in hun wijk, de huiszoekingen, het optreden van het Britse leger. Zij waren bezorgd over het lot van hun kinderen. Wat als deze zich zouden aansluiten bij jeugdbendes, als ze auto's zouden stelen, stenen en flessen naar soldaten of militaire voertuigen zouden gooien? Ze konden gearresteerd worden, gewond raken of zelfs gedood worden. Apathisch waren ze omdat de toekomst zo hopeloos leek: geen uitzicht op werk, te dicht

De vrijwilligers van EIRENE zetten zich ook in voor dakloze gezinnen.

vervolg van pagina 5

op elkaar gepakt in kleine, vochtige huizen, vaak geen mogelijkheid de eigen wijk te verlaten, net- of niet toereikende sociale voorzieningen.

Toen wij op de camping aankwamen, zaten de meesten in hun caravan. De natuur was voor hen iets vreemds. Zoals überhaupt het feit vakantie te houden, iets anders te zien dan de eigen omgeving vol muren, zonder bomen, zonder tuinen. En dus wisten ze niet wat ze aanmoesten met de gelegenheid die hun werd geboden. Wij stelden voor te gaan wandelen. Bijna alle kinderen gingen mee, en één

ouderpaar. Wat was ik blij toen ik zag hoe de kinderen opbloeden toen ze kikkervisjes ontdekten in een plas – zo iets hadden ze nog nooit gezien – hoe ze het wijde landschap rondom in zich opzogen.

Toen ik een paar dagen later weer kwam kijken, was ik stomverbaasd en vol blijdschap toen ik zag hoeveel vertrouwen de mensen intussen hadden gekregen in hun eigen kracht en creativiteit.

Wij stelden voor een barbecue op het strand te houden, en iedereen maar dan ook iedereen kwam. We sprokkelde hout met elkaar,

braadden worstjes en pookten in het vuur. Als ze op de grond gevallen waren, aten we vaak meer zand en as dan worstjes. We lachten, zongen, dansten, praatten met elkaar en we speelden.

En toen besepte ik hoe belangrijk het is, dat ik naar Noord-Ierland was gekomen om mijn leven met de mensen hier te delen: dat ik door te luisteren, liefde te geven en door verbeeldingskracht kon bijdragen aan het laten vrijkomen van kracht, moed en vreugde. Wezenlijk veranderen kon ik de situatie niet, maar meer hoop brengen wel.”

Het begon in Nicaragua: EIRENE in Latijns-Amerika

“Visioen van een land, waar uitbuiting is afgeschaft”

50-jarig jubileum

Nadat de wrede dictator Somoza in juli 1979 was verdreven, kon het kleine Midden-Amerikaanse land Nicaragua weer hoop koesteren. De bevolking verlangde naar een waardig leven. Voor de vele solidariteitsgroepen over de gehele wereld werd Nicaragua een oefenschool voor een rechtvaardiger wereld. Ook EIRENE besloot de opbouw in Nicaragua te ondersteunen en begon in 1981 met haar werk.

De eerste EIRENE-coördinator in Nicaragua, Albert Gelhardt, schrijft in de nieuwsbrief 4/1982:

“Sinds november 1982 steunt EIRENE de landbouwkundige opleidingstak van het instituut Manuel Ignacio Teran in León door het uitzenden van een ontwikkelingswerkster en het geven van financiële hulp. De school, die door katholieke paters wordt geleid, heeft naast de landbouwkundige ook een commerciële studierichting. De

studenten komen uit de Barrio Subtiava, één van de armste wijken van León, of het zijn kinderen van landarbeiders uit de omgeving.”

Tijdens de eerste jaren dat EIRENE zich met Nicaragua verbond, was er sprake van een goede samenwerking tussen

haar en de al dan niet aan de overheid gelieerde organisaties op het gebied van beroepsopleiding, gezondheid en landbouw. De voortzetting van het werk werd echter meerdere malen bedreigd door aanslagen van door de VS gefinancierde contrarebellen.

Nicaraguaanse textielarbeidsters op een seminar over arbeidsrecht

Foto: EIRENE-archief

Het einde van de revolutie – EIRENE blijft

Het feit dat de sandinistische regering in 1990 niet werd herkozen, bracht vele hulp-organisaties ertoe hun werk in Nicaragua te staken. EIRENE behoorde tot de organisaties die er bewust voor kozen het schijnbaar zinkende schip 'Nicaragua libre' niet te verlaten. Zij richtte zich met nog meer inzet op het samenwerken met burgerorganisaties die verder wilden werken aan het "visioen van een land, waarin de uitbuiting is afgeschaft" (Ernesto Cardenal).

Terugblikkend schreef Thomas Oelerich, destijds coördinator van EIRENE in Nicaragua:

"We moesten van onze fouten leren en toegeven, dat we vele zaken onder het revolutionaire bewind te rooskleurig hadden gezien, daarover te weinig kritisch waren geweest. Maar de mensen voor wie en met wie wij ons geëngageerd hadden, waren dezelfde gebleven."

Het werk gaat door

De huidige adviseur voor Latijns-Amerika, Martina Richard, beschrijft de heroriëntatie op het werk in Nicaragua als volgt:

"Op de voorgrond staat niet meer het 'grote project', de revolutie, maar het werken aan veranderingen op kleine

EIRENE-vrijwilliger op het project Nova Vida in Brazilië. Het aantal vrijwilligers in Latijns-Amerika is de laatste jaren gegroeid.

schaal. Desondanks wordt het projectwerk steeds zo opgezet, dat niet alleen wordt getracht concrete problemen van bevolkingsgroepen op te lossen; ook het meewerken aan plannen voor een andere samenleving is een belangrijke drijfveer."

EIRENE geeft steun aan projecten, die niet alleen het individu een uitweg uit de armoede bieden. Ze maken bijvoorbeeld ook duidelijk dat mensen alleen met elkaar in staat zijn een einde te maken aan misstanden en invloed kunnen uitoefenen op de lokale politiek.

(Citaten uit de folder "EIRENE en Nicaragua (1979-2004)", juli 2004).

Geef gehandicapte kinderen in Nicaragua een kans!

In het jubileumjaar 2007 wil EIRENE Nederland extra steun geven aan Los Pipitos, een organisatie in Nicaragua die gehandicapte kinderen een kans geeft. In de vorige nieuwsbrief schreven wij al over dit project.

Wilt u deze kinderen helpen? Maak uw bijdrage dan over op **postbankrekening 185 66 60** t.n.v. EIRENE Nederland te Deventer, o.v.v. "Los Pipitos". Voor slechts **50 euro** kunnen 4 gehandicapte kinderen of jongeren een maand lang in het centrum meedraaien. Met **100 euro** kunnen 20 jongeren 6 maanden lang voor hen belangrijke medicijnen krijgen.

Projecten in andere Latijns-Amerikaanse landen

Het zwaartepunt van het werk in Latijns-Amerika ligt voor EIRENE in Nicaragua, maar sinds vele jaren zijn wij ook in andere landen actief. Al in 1986 ondersteunde een vrijwilliger een jeugdproject in Sao Paulo in Brazilië. Verscheidene vrijwilligers werden sindsdien ingezet in Brazilië, Peru, Chili, El Salvador, Haïti, Costa Rica en Uruguay.

In Columbia verbond de eerste beroepskracht op het gebied van vredeswerk zich aan het Duitse programma voor de burgervredesdienst (Zivilen Friedensdienstes, ZFD). In De Dominicaanse Republiek gaf EIRENE steun bij het opzetten van een vrouwenhuis. Een zeer succesvol project is de ondersteuning van een technische beroepsschool in Rurrenabaque, in de binnenlanden van Bolivia, waarbij zich sinds 2001 behalve een beroepskracht ook een aantal vrijwilligers engageerden. In Bolivia zal EIRENE nog meer projecten opzetten. Het aantal vrijwilligers, met name in Nicaragua en Brazilië, is de laatste jaren beduidend toegenomen.

Vanuit een principe van actieve geweldloosheid ondersteunt EIRENE op het noordelijk en zuidelijk halfrond initiatieven, die zich voor geweldloze conflictoplossing en een duurzame en rechtvaardige ontwikkeling inzetten.

EIRENE Nederland is onderdeel van EIRENE Internationaal.

Postbanknr. 185 66 60
t.n.v. EIRENE Nederland
te Deventer

(giften zijn aftrekbaar van de belasting)

Postadres:
Postbus 1528, 3500 BM Utrecht
Telefoon: (030) 271 43 76
Email: info@eirene-nederland.org
Web: www.eirene-nederland.org

Internationale Oecumenische
Vredesdienst

EIRENE-nieuws verschijnt 4x per jaar.
Redactie: Ilse Oosterlaken en Liseth Meijer. **Lay-out:** Cesar N. Mercedes Manchego. **Vertalingen:** Bart van Kreeel.

Antwoordformulier

- Ik steun het werk van EIRENE!
Noteer me als lid
(minimaal 15 euro/jaar)
- Ik ken meer mensen die interesse hebben in EIRENE! **Stuur me** **extra nieuwsbrieven** toe om aan hen door te geven
- Ik wil graag het **jaarverslag 2006** van **EIRENE Nederland** ontvangen.
- Ik wil graag het **jaarverslag 2006** van **EIRENE Internationaal** ontvangen.
- Ik wil een **EIRENE-avond organiseren in mijn gemeente**.
Neem contact met me op.

naam + adresgegevens:

e-mail adres:

--

Jaarverslag 2006 klaar

EIRENE Nederland

Onlangs is het jaarverslag 2006 van EIRENE Nederland verschenen. U vindt daarin al onze activiteiten van vorig jaar vermeld met daarbij een financiële verantwoording en een terugblik op de beleidsvorming. Ikzelf heb het vanavond nog eens rustig nagelezen en ik denk dat we mogen terugkijken op een bewogen jaar met veel nieuwe initiatieven, inclusief de

uitzending van een vrijwilliger naar Niger! Mocht u belangstelling hebben, dan sturen we u graag een exemplaar toe. Het is gratis en is te bestellen door een briefje of e-mail te sturen, of de antwoordbon te retourneren. Het kleurige en informatieve jaarverslag 2006 van EIRENE Internationaal heeft u al tegelijk met deze nieuwsbrief toegezonden gekregen.

Paul den Hartog
Secretaris EIRENE Nederland

Mensen gevraagd

Impressie algemene ledenvergadering 23 juni

EIRENE Nederland

Op 23 juni 2007 vond de Algemene Ledenvergadering van EIRENE Nederland plaats in Utrecht. Onze voorzitter Lex Elias moest wegens medische redenen verstek laten gaan; zijn taak werd overgenomen door Jan Schaake.

EIRENE is sinds haar oprichting 50 jaar geleden een organisatie waarin mensen gevraagd worden hun handen uit de mouwen te steken voor vrede. De inleidende woorden, het gedicht 'Mensen gevraagd' van Coen Poort, over de bemoedigende inzet van mensen, konden dan ook niet treffender zijn: "Mensen gevraagd om de vrede te leren, waar geweld door de eeuwen model heeft gestaan..."

De opkomst van de leden en vrijwilligers was in vergelijking met de laatste vijf jaar zeer veerheugelijk en belooft goeds voor de toekomst. Na de technische afhandeling van het jaarverslag 2006, de cijfers, de benoeming van de nieuwe penningmeester Henny van der Ree en de nieuwe kascommissie, hebben wij ons in drie brainstorm-subgroepen verdeeld. De eerste groep besprak de nieuwsbrief, de tweede groep praatte over het project dat EIRENE Nederland in Nicaragua wil ondersteunen en de derde groep heeft zich over fondswerving en PR gebogen. De uitkomst van deze groepen was uitermate vruchtbaar en leverde goede ideeën op waarmee het bestuur samen met onze vrijwilligers aan de

slag zal gaan. Vanaf deze plaats bedankt voor jullie enthousiaste bijdrage in de subgroepen – deze houden we er zeker in voor de volgende ALV.

Laat mij hierbij besluiten met nog enkele regels uit het gedicht van Coen Poort die voor mij het gevoel en enthousiasme van deze inspirerende ALV samenvatten: "Mensen gevraagd die in naam van de vrede, voor behoud van de aarde en al wat daar leeft, wapens het liefst tot een ploeg willen smeden, voor de oogst die aan allen weer overvloed geeft. Mensen gevraagd, er worden mensen gevraagd, dringend mensen gevraagd, mensen temidden van mensen gevraagd."

Danijel Horvat
Bestuurslid EIRENE Nederland

Agenda

EIRENE Nederland

27 oktober 2007

EIRENE-infomiddag over vredesdienst in het buitenland (Almere)

Voor iedereen, jong en minder jong, die een vredesdienst met EIRENE overweegt. Er zullen onder andere twee films getoond worden, een over het vrijwilligerswerk in Roemenie en een over het werk van EIRENE in Niger. Ook zullen voormalig vrijwilligers aanwezig zijn om vragen te beantwoorden. Je kunt jezelf opgeven bij Danijel Horvat, danijelhorvat@hotmail.com